मादौ प्रोक्तवानिति'' गीता । शिल्यशास्त्रविषयके जाने च ''मीचे धीर्चानमन्यत्र विज्ञानं शिल्यशास्त्रयोः विमरः।

ज्ञानमात चिषकिविज्ञानिति वीदाः ।

सम् + सन्यम् जाने संज्ञायां चैतन्ये च चात्रः । संज्ञानानान्

परिचरन् रावणातुचरान् बङ्ग्ं भिष्टः । ''रिवस्तु

संज्ञापयते बोकान् रिस्मिम् स्वर्णः मार्ग्याश्वश्यक्ष्णः ।

पतिज्ञायाम् चात्रः । ''संज्ञानीत्र समीधा'' च सम्य
वोधम् । [चिजिज्ञपत् त ।

ज्ञा ज्ञापकि चुरार्ग्यक्षरुष्ट् । ज्ञापयति ते च्याज्ञपत् त ।

च्राचे चुरार्ग्यक्षरुष्ट् । ज्ञापयति ते च्याज्ञपत् त ।

च्राचे स्रम् चाज्ञापयतीत्यादि । ''चाज्ञापय ज्ञात
विश्रेष । प्रंसाम्' कुमार्ग

ज्ञात ति॰ जा-कमाणि का। विदिते "जाततत्त्वोऽपि "बल्वेकः चन्द्रिये कार्यं वस्तुनि" माघः । 'ज्ञाता-त्ताताः कुछे मम''वायुप्। भावे क्त । श्वाने नः। यावा॰ स्वार्धं कन् । जातक दिदितार्थं । चिर्हे द्वे दे हेम । जातनन्दन पः जातेन जानेन नन्दति नन्द-च्यु ३त॰। त्रातल वि॰ जातं जानं वाति बा-क । जानयुक्ते तसा-पत्वं गुध्वा॰ यतवेत्वत् ज्ञातचेति पाठानरात् दक्। त्तातचेय तदपत्ये पुंद्वी । नित्ते खमरः ! ज्ञातसिताम्त ए॰ जातः विद्वानः तत्त्वार्थौ येन । विद्वा-त्राति पः जानाति विद्रं मुखस्यिति वा संज्ञायां क्रिच। जा-कर्त्तर करणे वा क्तिच्। । पितरि २पि वंद्ये सपि-ग्डमज्ञान्यभनानीद्कमगीवज्ञक्षे एकगीवीत्मन्ने पिट-व्यादी अमरः। 'जातिभेदो न नः कार्यः वाची लंमम नारद !"इरिवं १२६ अ । जातिस चतुर्विधः "सप्तमशुक्-षपर्यानं सपिएडः। तत्तस्तिप्ररूपपर्यानं सङ्गल्यः। तत-यत्वयपुरुषपर्यन्तं सनानीद्वः। जन्मनामस्त्रतिपर्यान्तमपि यमानीदकः। ततः परं सनीत्रजः। ज्ञातिही हे दीशी वया "वानि कानि च पापानि ब्रह्महायादिकानि च। जातिहो इथ्य पापस कतां माहै नि घो इशीम्। "भर्षभ्याहिषत्वातिवन् वस्टेनरैः" । "चातिचीन्र" सर्वकामानात्रीति त्राज्ञदः सदा" इति च बाज्ञ । "जा-तिभ्यो द्रविषं दक्षा बन्वाये चैद श्रतितः" भटुः। ततः

परस धनगब्द्य सनाचे नाबुदात्तता।

जात नि॰ जा-तृन्। श्तानयोजे श्वेतिर च जात्वभीतः

व्यम्। जान जातृत्वे न॰ ''संविद्य से जान' च से"

वनुः ५७। 'धान विज्ञानसामर्थाम्' वेददी ।

चातिय न कातिभावः कर्म या उक् । चातित्वे श्चातिक क्यांचि च। ''जातेयं कुर गी निल्ले । भयाच्यायस्य राधवम्''भट्टिः चान पु॰ विषयान् जानाति चः खनिति खनः कार्मा। १जीवे। भावे ल्युट्। २बोधे न०। १विशेषेण सामा-न्योन चाववीचे । वेदान्तिमते धवदार्थयाहिकायां मनी-हत्ती, तञ्च जानं नानाविषं यथा जानं दिधा वस्तुमात-द्योतकं निर्विकत्यकम् । सविकत्यन्तु संचादिद्योतकत्वा-दनेकथा। संकल्पसंत्रयकानिकातियाहस्मित्रयाः। **जहोऽनध्यवसायय तथान्ये ऽतुभवा यपि"। इत्यादिभेदे-**नानेकविधा भवन्तीत्वर्थः । ५ सव्यग्बोधे । न्यायमते ६ वृद्धिमाले "बुद्धिसु द्विपिधा मता । धातुभूतिः स्वित-यैव' भाषा तज्ञ गकारान्तरेख दिविधं यथा ''वाममा च प्रमा चेति ज्ञानं दिविधस्तव्यते, तच्चू स्ये तना-तिया खाद्ममा सा निक्षिता । तत्प्रश्चो विषया सः संगवीऽपि प्रकीत्तितः । छाद्यो देश सातान्तिः यञ्चादौ पीततामितः । भने चित्रयह्णा सा संगयोऽय प्रदश्यते । किं चित्ररो वा स्थायार्वेत्यादिवृद्धिसु संगयः। तदभावाऽमकारा धीस्तह्मकारा तु निचयः । स संगयी भवेद्या धीरेकत्राभावभावबोः । साधारचाद्धिमस्य ज्ञानं संययकारणम्। दीषीऽप्रमायाजनकः प्रमायास्त गुणी भवेत्। पित्तदूरत्वादिरूपो दोघो नानाविधो मतः। प्रत्येचे तु विशेषेच विशेषचवता समस् । सिन्निकी गुणस्तु खादय त्वतुमितौ गुणः। पत्ते माध्यविधिष्टे प परामभी गुणो भनेत्। भक्ये साहस्यनुहिस्तु भनेद्रपिनती गुषः। यान्द्रशेषे योग्यतायास्तात्मर्यायावा प्रमा। गुणः खादु, भामभिद्रस्तु ज्ञानमहोच्यते प्रसा । अय वा तत्पकारं यज्ञानं तहरुविये वकम्। ज्ञानं यद्विविक-खाख्यं तद्तीन्द्रियमिष्यते । तत् प्रमा नाज्यमा नापि ज्ञानं यित्रिणिकल्पकम्। प्रकारत्यादिन्त्रन्यं हि सम्बन्धान-वगाचि तत् द्रात साधाः । अवृद्धिचितिनरोधक्षे योगे "एकलं वृद्धिननशीरिन्द्रियाचाञ्च सर्वधः। धातानो व्यापि-न जात ! द्यानमेतदनुत्तसम् दित भा श्या भोज्ञधर्मः । एक-लं बुद्धिमाल णावस्थानम् बुद्धिहितिनरोध इति वायत् । द्वताध्यानादौ धिवनेकिदमाने शास्त्राचार्थोपरेशके पर-मास्मविषये राजानोत्तफे ! श्यासनियये तत्त्वकाने वेदानिमते ११जीवेदारजगङ्गे दस्त्रमाधिकानभूते नित्य-सचिदानन्द्छ्पादितीवे परमार्थसत्वे, स्रामार्थे चैतन्ये। करणे स्तुर्। १२ यालानाल वर्ष पटार्थाव-